

සහෝදරවරු කනවද? මටත් බඩගිනියි. කමු

මම යමක් සිටියේ අනාගතය පිළිබඳ පැහැදිලි සිත්තමක් නැති කල්පිත ගමනක යන්න දැන් මට සිතෙයි. අපි විප්ලවය පිළිබඳව සමාජ පරිවර්තනය පිළිබඳ බලාපොරොත්තුවේ ආණ්ඩාදෙයක් මත් වී සිටියෙමු. එහෙයින් ඒ ගමනේ කටුක බව අපට නොදැනුණි. මේ උදාර අරමුණ සාක්ෂාත් කරගන්නට හැකි සෑම ආකාරයකින්ම කැපවීමට අපි තීරණය කරගෙන සිටියෙමු. ඒ අවබෝධය නිසාද හැකිතම තරුණ පවය නිසාද නැත්නම් ඒ දෙකම නිසාද යන්න අදත් මම කල්පනා කරමි. ඒ කුමන කාරණය වැදගත් වුවද අද තරම් මැදගත්ව ලෝකය දෙස නොබැලූ බව නම් මට සහතිකය. ජීවිතය විසින් අපට ලබා දුන් අත්දැකීම් මත ලබා ගත් පන්තරය මේ සෑම දෙයක් දෙස සොයාගැනීමට උපේක්ෂාවෙන් බලන්නට අපට දැන් ශක්තියක් වී ඇතැයි මට සිතෙයි.

දැන ගතරකට ආසන්න විප්ලවාදී දේශපාලන ජීවිත කාලය මට මුණ ගස්වන ලද විවිධ පුද්ගලයන් පිළිබඳ විශේෂිත සිදුවීම් මට වරින් වර සිහිවෙයි. ඔවුන් වරින් වර කරලියට පැමිණ ඔවුන්ගේ අතීතය මට නැවත නැවත සිහිපත් කර දෙයි. සිත ආනන්දයෙන් පුරවයි. වේදනාවෙන් පීඩිත කරයි. මට කොපමණ අපූර්ව සුන්දර මිනිසුන් හමුවන්නට ඇත්ද? කොපමණ වංචාකාරයන් වංචන වර්ත ආරූපී කරගන්නවුන් හමුවන්නට ඇත්ද? එකිනෙකට නාත්පසින් වෙනස් ගති පැවතුම් තිබූ වඩාත් ම නිවැරදිව කියනවා නම් මට හමුවූ අතීතය අප්‍රසන්න මිනිසුන් අතීතය සුන්දර මිනිසුන් පිළිබඳව මතකය අවදි කරන්නට මම කැමැත්තෙමි.

පළමු මිනිසා මේ දිනවල කතා බවට ලක්වී ඇති විවාදාත්මක වර්තයකි. ඔහුගේ වර්තයක නම් විමල් චිරවංශ නම් වෙයි. අද ඔහු කොතැන සිටියද එදා පක්ෂය තුළ ඔහුගේ දේශපාලන භාවිතාව එකම ආරූපී කරගත රටපොමක් බව අප තේරුම් ගත්තේ බොහෝ කලකට පෙරදීය. ඔහුගේ මුල්ම දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වය මට තවමත් මතකය.

*** - 2015-01

දැඩි විධාවක සළකුණු ඔහුගේ මුහුණේ විය. එනමුදු ඔහු සිනා-සෙමින් සිටියේ ය. ඒ සිනාව ඉතා හෘදයාංගම විය. සිය අතේ වූ පාත් කාල අපේ පිඟනේ වූ පරිප්පු වලින් පොඟවා ගනිමින් ඔහු අප සමගම ආහාර ගත් සැරවී මා කෙසේ නම් අමතක කරන්නද?

මේ වකවානුවේ මට බාරව තිබුණේ කලතර දේශපාලන ප්‍රදේශයයි. 1988 දී මතුගම නගරයේ පැවති ක්ෂණික විරෝධතාවකට ඔහු සහභාගි වූ හැටි මට මතකය.

ක්ෂණික විරෝධතාවක් යනු කිසිදු පූර්ව දැනුම් දීමකින් තොරව පිරිස් රැස් කර හදිසියේම නගරයේ එක් තැනකට එක් වී සටන් පාඨ කියමින් පෙළපාලියේ ගොස් විරෝධය පෑමයි. එය ඒ කාලයේ ඉතා සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා දුන් සටන් ක්‍රියාමාර්ගයක් විය. මතුගම පැවති එවන් විරෝධතාවකදී විමල් විනාඩි දෙක තුනක කතාවක් කළේය. විරෝධතාවට එල්ල වූ පොලීස් ප්‍රහාරයෙන් පසු අපි විසිර ගියෙමු. එදා ඔහු ආරම්භ කළ ඒ විප්ලවාදී ගමනේ අවසානය කුමක් වීද? විප්ලවවාදියකු සිටිය යුත්තේ ජනතාව සමගය. එසේ නැතිව ඒකාධිපතියකුගේ තුරුල්ලේ නොවේ. ඔහුගේ කැපවීම වලට ප්‍රතිචාර ලෙස ඔහු ලබා ගත් වස්තු සම්භාරය ඔහුගේ වංචන බව පිළිබඳ ජීවමාන සාක්ෂි සපයන හැටි පුද්ගලයන් නොවේ යයි මා සිතන්නේ ඔහු යම් දිනක මෙතැන නවතින බව මා එදාම වටහාගෙන සිටි බැවිනි.

ඒ වටහා ගැනීමට හේතු කාරණා ලැබුණේ පක්ෂයේ ඔහුගේ ක්‍රියාකාරිත්වයෙන් පමණක්

නොවීය. මගේ සහෝදරයා සමග එකම පාසලේ ඉගෙනුම ලැබූ ඔහු පාසල තුළ කළ යම් යම් ක්‍රියා ද ඔහු අවංක පුද්ගලයකු නොවන බව මට පෙන්වා දුන්නේ ය. (ඒ සිදුවීම මෙහි විස්තර කර ලියන්නට මම අදහස් නොකරමි)

මෙවැනි වර්ත ඉඳ හිට හමු වුවද පක්ෂය තුළ

නොහැකි දෙයකි. මේ මිනිසුන් බලය ධනය හමුවේ හෘද සාක්ෂිය උගස් තබා ඇත.

මගේ ජීවිතයේ හමු වූ අවංකම එකිනෙකම මිනිසා මට හමුවන්නේ විමල් හමුවන්නට දැනකයකට පෙරදී විමල් හමු වූ මාසයේදීම ය. ඔහු අදත් මා ආදරය කරන රෝහණ

දෙනකුම එහි කැම ගනිමින් සිටිනු පෙනුණි. කැම කැමේ බිම එළා ගත් පැදුර වල සිටිය. බොහෝ විට සහෝදරවරු කීප දෙනෙක්ම එක පිටතක වෙමි වාඩි වී කැම ගත්ත. අපේ රජ බොජුන සැකසී තිබුණේ පරිප්පු සහ පාත් වලිනි. මාත් සමඟින් බිම එළු පැදුරක වාඩි වී කැම ගන්නට සැරසෙන්නේ යම් කිසිවකු අපේ පිගාන ඉදිරියේ වාඩි විය.

"සහෝදරවරු කනවද? මටත් බඩගිනියි. කමු" වාඩි වූ පුද්ගලයා කීවේ ය.

හිස මසවා බැලූ මා දුටුවේ අප ඉදිරියේ පැදුරේ වාඩි වී සිටින රෝහණ විජේවීර සහෝදරයාය.

දැඩි විධාවක සළකුණු ඔහුගේ මුහුණේ විය. එනමුදු ඔහු සිනාසෙමින් සිටියේ ය. ඒ සිනාව ඉතා හෘදයාංගම විය. සිය අතේ වූ පාත් කාල අපේ පිඟනේ වූ පරිප්පු වලින් පොඟවා ගනිමින් ඔහු අප සමගම ආහාර ගත් සැරවී මා කෙසේ නම් අමතක කරන්නද? එය වචන වලින් විස්තර කළ නොහැකි අපූරුම අත්දැකීමක් විය. දින දේශපාලන ගමනක් යන්නට මුල ප්‍රථම මගේ නායක සහෝදරයා මා සමගින්ම එක පිගානේ එකට කැම ගනිමින් සිටීම යනු ඒ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධව සිටි බොහෝ දෙනෙකුට කිසිදු අත් විඳින්නට නොලැබුණ අත්දැකීමක් විය යුතුය. අපේ පිගානෙන් කැස කැස වී මිනිසා සිය ගමන අවසන් කළ එකිනෙක විචලනයන් අද විමල් වැරට සිටිනා අගාධයන් අතසට පොළොව මෙන් විම ගැන සිතා බලන විට එවන් පක්ෂයක මෙවන් මිනිසකු සිටියේ කෙසේදැයි මට නොවැරදෙනයි.

මතු සම්බන්ධයි

විප්ලවවාදියකුගේ සිතේ කතාව

සැබෑ මිනිසකු කියන සත්‍ය කතාව අපා ලියන්නේ ජගත් ජේ එදිරිසිංහ

ක්‍රියාකාරිකව සිටි බහුතරයක් තරුණයෝ ඉතා අවංක අය වූහ. ඒ අවංකයන් අතර ඉතා කපටි දේශපාලන ගමනක යෙදුණ මෙවන් පුද්ගලයන් පිළිබඳ පක්ෂය තිසි අවස්ථාවේදී තිසි තීරණ නොගැනීමේ සාපය අද රටටම විඳින්නට සිදුවී තිබීම අවාසනාවකි. විවිධාකාර බහුතර කලා කියමින් ජනතාව රවටා කෙසේ හෝ බලය ලබාගන්නට ඔහු අද කරන මේ වෘමණ මාක්ස්වාදය - සමාජවාදය පිළිබඳ අඛණ්ඩ රේඛාවක හෝ ඇතිමක් ඇත්තකුට හිටට එකඟව කළ

රෝහණ විජේවීර සහෝදරයා සිරිගෙදරන් නිදහස් ව ආ පසු පැවැත්වූ පක්ෂයේ ප්‍රථම රැස්වීම සඳහා පෙළපාලිය ගමන් කළේ බොරැල්ල කොටා පාක් එකේ සිට ය. උදෑසන සිට සංවිධාන කිරීම් කටයුතු වලට වෙහෙස වී අප සිටියේ හොඳ හැටි නෙමිබත්ව ය. දුනවල මාත් මා සමග සිටි සමරේන් අසළ තිබූ තාවකාලික මඩුවට ගොඩ වූයේ මොනවා හරි බඩට දාගන්නටය. අප එහි යන වට තවත් සහෝදරයන් කීප